

провели зі мною бесіди і запросили мене хреститися, але *ти* була моїм третім місіонером. Своїми вчинками ти посадила зерно і воістину ти зробила моє життя кращим. Зараз у мене є вічна сім'я. Мої діти виростуть, знаючи повноту євангелії. Це найбільше благословення, яке може отримати будь-хто з нас. Ти допомогла мені принести це в моє життя”.

Коли я зв'язалася з Крісті, вона сказала: “Іноді мені здається, що коли ми чуємо перелік якостей, згаданих у тринадцятому уложенні віри, то відчуваємо себе приголомшеними. Проте я знаю, що коли ми живемо за цими стандартами і прагнемо наслідувати приклад Христа, то зможемо мати хороший вплив... Я відчуваю, як Аммон в Аама 26:3, де він каже: “І це є благословення, яке було даровано нам, щоб нас було зроблено знаряддям у руках Бога для виконання цієї великої роботи”.

Я молюся про те, щоб кожна з вас не лише промовляла: “Я вірю, що маю бути чесною і вірною”, але й також взяла на себе зобов'язання жити за цими стандартами щодня. Я молюся, щоб по мірі того як ви чинитимете так, сила, любов і благословення Небесного Батька підтримували вас у виконанні тієї роботи, заради якої кожна з вас була сюди послана. Я кажу це все в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, “Оглядаючись назад і рухаючись вперед”, *Ліягона*, трав. 2008, с. 90.
2. *Стійкі у вірі*, (2004) с. 192.
3. Див. Вихід 20:15–16.
4. *Основи євангелії*, (2009) с. 187.
5. Howard W. Hunter, “Basic Concepts of Honesty,” *New Era*, Feb. 1978, 4, 5.
6. William J. Scott, “Forgot to Look Up,” *Scott's Monthly Magazine*, Dec. 1867, 953.
7. Див. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11th ed. (2003), “true.”
8. Charlotte Brontë, *Jane Eyre* (2003), 356.

Мері Н. Кук

Перший радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок

“Усіх люби! За мною перший крок”

Доброзичливість може приносити радість і єдність у вашу домівку, клас, приход і школу.

Кілька тижнів тому я засвоїла важливий урок від дівчини класу “Лавр”, яка виступала у моєму приході. Мене зворушило те, як впевнено вона навчала і свідчила про Ісуса Христа. Свій виступ вона завершила такими словами: “Коли я зосереджую своє життя на Ісусі Христі, то день проходить краще. Я з більшою добротою ставлюся до своїх близьких і сповнена радості”.

Я вже кілька місяців спостерігала за нею. Та дівчина всіх вітала сяючим поглядом і радісною усмішкою. Я бачила, як вона радіє успіхам інших дівчат і хлопців. Дві дівчини з класу “Дівчина спілки взаємодосконалення” розповіли мені про рішення цієї молодої жінки відмовитися від квитка на кінофільм, який, як їй стало відомо, не був “чеснотним і чудовим”¹. Вона є втіленням любові, доброти, послуху. Вона живе в неповній сім'ї, і життя у неї не безхмарне, тому я дивувалася, як вона може бути такою радісною й доброю. Коли ця молода жінка свідчила: “Я зосереджую своє життя на Ісусі Христі”, то я отримала для себе відповідь.

“Ми віримо, що повинні бути чесними, вірними, цнотливими, доброзичливими, чеснотними і творити добро всім людям”. Цей чудовий перелік Христових якостей, що міститься в тринадцятому уложенні віри, підготує нас до храмових благословень і вічного життя.

Я б хотіла зосередитися лише на одному з цих слів—*доброзичливими*. *Доброзичливий*—чудове слово, яке ми не дуже часто чуємо. Воно означає “зичити комусь добра”². Бути доброзичливим—означає бути добрим, позитивно налаштованим і милосердним. Багато з вас дізналися про значення доброзичливості, коли були в Початковому товаристві й вивчали цю пісню:

*Я хочу любити всіх людей,
Любить, як любить Бог.
Я кажу сам собі: “Усіх люби!
За мною перший крок”³.*

Наш Спаситель навчав, як бути доброзичливими, і Сам був таким. Ісус любив усіх людей і служив усім. Якщо ми зосереджуємо своє життя на Ісусі Христі, це допоможе

нам навчитися доброзичливості. Щоб розвинути якості, притаманні Христу, ми повинні знати Спасителя і “ходити Його шляхами”⁴.

З притчі про доброго самарянина ми дізнаємося, що повинні любити всіх. Історія починається в 10 розділі Євангелії від Луки, коли законник запитав у Спасителя: “Що робити мені, щоб вічне життя досягнути?”

Відповідь була такою: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всім своїм розумом, і свого ближнього, як самого себе”.

Потім законник запитав: “А хто то мій ближній?” Дуже цікаво, що це запитання поставив законник, оскільки на півночі сусідами юдеїв

були самаряни, яких вони не любили настільки, що коли подорожували з Єрусалима до Галілеї, то йшли в обхід долиною ріки Йордан, аби тільки не йти через Самарію.

Ісус відповів на запитання законника притчею про доброго самарянина. Як розповідається в притчі:

“Один чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону, і попався розбійникам, що обдерли його, і завдали йому рани, та й утекли, покинувши ледве живого його. ...

Проходив же там якийсь самарянин, та й натрапив на нього, і, побачивши, змилосердився.

І він підійшов, і обв’язав йому рани, наливши оливи й вина. Потому його посадив на худобину

власну, і приставив його до гостиниці, та й клопотався про нього.

А другого дня, від’їжджавши, вийняв він два динарії, та й дав їх господареві й проказав: “Заопікуйся ним, а як більше що витратиш,— заплачу тобі, як вернуся”⁵.

На відміну від юдейського священика і левита, які пройшли повз пораненого чоловіка зі свого народу, самарянин виявив доброту, хоча й був для нього чужинцем. Він виявив Христову доброзичливість. За допомогою цієї історії Ісус навчав, що кожен є ближнім для нас.

Нещодавно радник у єпископаті поділився історією, що навчає тому, яким важливим для нас є кожен ближній. Дивлячись на людей, які прийшли на збори, він помітив дитину з великою коробкою олівців найрізноманітніших кольорів. Коли він поглянув на велику кількість своїх прихожан, то подумав, що, як і олівці, вони в чомусь дуже подібні, однак кожна людина є в той же час дуже унікальною.

Він сказав: “Відтінки, якими кожен доповнює приход і світ, є неповторними. ... Кожен має свої особисті сили й слабкості, притаманні лише йому бажання, потаємні мрії. Але разом, усі люди утворюють кольорове коло духовної єдності. ...

Єдність—це духовна якість. Це приємне відчуття миру і мети, що ґрунтується на відчутті належності до сім’ї. ... Це здатність зичити іншим найкращого такою ж мірою, як і собі. ... Це знання того, що ніхто не хоче завдати вам шкоди. [Це означає, що ви ніколи не будете самотні]”⁶.

Ми розвиваємо ту єдність і ділимося своїми неповторними кольорами завдяки доброзичливості—особистим проявам доброти.

Чи відчували ви самотність? Чи помічали самотніх людей, які

живуть у чорно-білому світі? Молоді жінки, я бачила, як ви наповнювали своїм неповторним кольором життя інших людей завдяки своїй усмішці, добрим словам, записці зі словами підбадьорення.

Президент Томас С. Монсон навчав нас, як взаємодіяти з однолітками та іншими людьми, коли звертався до молодих жінок Церкви з такими словами: “Мої любі юні сестри, я благаю вас мати сміливість утримуватись від осудження і критики оточуючих вас людей, а також мати сміливість давати відчуття кожній людині, що її приймають, люблять і цінують”⁷.

Ми можемо наслідувати приклад доброго самарянина і своєю доброзичливістю “змінити світ” хоча б одній людині⁸. Я б хотіла запропонувати вам наступного тижня зробити хоча б один самарянський вчинок. Можливо, вам доведеться розширити коло звичних друзів чи подолати свою сором’язливість. Ви можете прийняти сміливе рішення послужити людині, яка не дуже добре до вас ставиться. Я обіцяю вам, що якщо ви вийдете за межі того, що дається вам легко, то матимете настільки приємне відчуття, що доброта поступово стане складовою вашого повсякденного життя. Ви побачите, що доброзичливість може приносити радість і єдність у вашу домівку, клас, приход і школу. “Усіх любі! За мною перший крок”.

Наш Спаситель не лише всіх любив, Він усім служив. Ставтеся по-доброму до багатьох людей. Ваше добре служіння благословить життя як літніх, так і молодих. Президент Монсон з юності завжди по-особливому ставився до літніх людей. Він знає цінність короткого візиту, приязної усмішки чи потиску старечої моршкуватої руки. Такі прості вияви милосердя додають фарб у життя, яке, часом, складається з довгих, самотніх, сірих днів. Я закликаю вас не забувати про своїх дідуся, бабусь та просто літніх людей. Завтра в церкві подивіться навколо себе і зверніть увагу на людей, життя яких стане яскравішим завдяки вашому відтінку. Вам не треба робити багато—привітайтеся з ними, назвавши по імені, трохи поговоріть, будьте поруч, щоб підтримати. Ви можете відкрити двері або допомогти по дому чи на городі. Те, що є для вас легким, може бути непосильним для літньої людини. “Усіх любі! За мною перший крок”.

Іноді найважче бути доброзичливим у своїй власній сім’ї. Щоб сім’я була сильною, треба докладати зусиль. “Будьте життєрадісними, корисними й уважними до інших. Багато домашніх проблем виникають через те, що члени сім’ї говорять і чинять егоїстично або не по-доброму. Переймайтеся потребами

інших членів сім’ї. Прагніть бути миротворцями замість того, щоб дражнитися, сперечатися та сваритися”⁹. “Усіх любі! За мною перший крок”.

Ісус любив дітей, брав їх на руки й благословляв¹⁰. Як і Спаситель, ви можете благословляти своєю добротою всіх дітей, а не лише тих, які живуть у вашому домі.

Ви можете не знати, який вплив справляє ваше життя і приклад на малу дитину. Нещодавно я отримала листа від подруги, яка керує садочком при місцевій середній школі. Серед учнів є молоді чоловіки і жінки, які належать до Церкви. Ось про що вона написала: “Коли разом з малими дітьми я проходжу коридором, то дуже приємно бачити, що до внутрішньої сторони дверцят багатьох шаф прикріплено зображення Ісуса або храмів. Хтось із дітей побачив зображення Ісуса на внутрішній стороні дверцят шафи, коли одна молода жінка відчиняла її. Дитина сказала: “Дивіться, в нашій школі є Ісус!” Та учениця була зворушена до сліз. Вона нахилилася і обняла дитину. Я подякувала молодій жінці за хороший приклад, яким вона є для інших. Я відчуваю натхнення, коли бачу, що так багато молодих людей намагаються відстоювати істину та праведність і виконують свою частину, запрошуючи Духа у своє життя, навіть коли це буває важко, зважаючи на шум і грубість світу навколо них. У нашій Церкві є чудова молодь”.

Я повністю з цим погоджуюся! Молоді жінки, *ви* змінюєте світ, коли зосереджуєте своє життя на Ісусі Христі і “стаєте такими, якими Він вас хоче бачити”¹¹.

Дякую за вашу доброзичливість: за те, що не обходите увагою людей, не схожих на інших; за добре

ставлення до однолітків, літніх людей, членів сім'ї та малих дітей; за те, що ви є ближніми для самотніх, для тих, хто переживає труднощі та душевний біль. Завдяки своїй доброзичливості ви “покажете [іншим] шлях до світла Христа”¹². Дякую за те, що пам'ятаєте: “За мною перший крок”.

Я знаю, що Президент Томас С. Монсон є пророком Божим. Його життя—це приклад доброзичливості, з якого ми можемо навчатися. Ідіть за нашим пророком. Навчайтеся на його прикладі і слухайтеся його слів. Я вірю в євангелію Ісуса Христа і знаю, що через Джозефа Сміта священство було відновлене на землі.

Я знаю, що наш Спаситель живий і любить кожного з нас. Він віддав Своє життя за всіх. Я молюся, щоб ми зосередили своє життя на Ісусі Христі і “ходили Його шляхами”, служачи з любов'ю один одному¹³. Якщо ми так будемо робити, то зможемо зробити світ кращим, оскільки “ми віримо, що повинні бути доброзичливими”¹⁴. Про це я свідчу в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Уложення віри 1:13.
2. Див. *Oxford English Dictionary Online*, 2nd ed. (1989), “benevolent,” oed.com.
3. “За мною перший крок”, *Збірник дитячих пісень*, с. 83.
4. “Guardians of Virtue,” *Strength of Youth Media 2011: We Believe* (DVD, 2010); also available at lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Лука 10:25, 27, 29, 30, 33–35.
6. Jerry Earl Johnston, “The Unity in a Ward's Uniqueness,” *Mormon Times*, Feb. 9, 2011, M1, M12.
7. Томас С. Монсон, “Нехай у вас буде сміливість”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 125.
8. “Guardians of Virtue.”
9. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2001), с. 10.
10. Див. Марк 10:16.
11. “Guardians of Virtue.”
12. “Guardians of Virtue.”
13. “Guardians of Virtue.”
14. Уложення віри 1:13.

Елейн Ш. Дальтон

Генеральний президент Товариства молодих жінок

Вартові цнотливості

Підготуйтеся зараз, щоб ви могли бути гідними отримати всі благословення, які чекають на вас у святих Господніх храмах.

Бувають моменти, коли слова не можуть передати наші відчуття. Я молюся, аби Дух свідчив нашим серцям про ваше божественне походження і вічний обов'язок. Ви—надія Ізраїля. Ви—обрані й славетні дочки нашого люблячого Небесного Батька.

Минулого місяця у мене була нагода відвідати церемонію укладання храмового шлюбу молодої жінки, яку я знала від її народження. Сидячи в кімнаті запечатування і дивлячись на красиву люстру, яка виблискувала в світлі храму, я згадала той день, коли вперше тримала її. Тоді її мама одягла на неї маленьку білу сукню і мені здавалося, що вона була одним з найпрекрасніших немовлят, яких я коли-небудь бачила. Тоді в дверях з'явилася ця молода жінка, знову одягнена в біле. Вона була сяючою і щасливою. Коли вона ввійшла в кімнату, я всім своїм серцем бажала, щоб кожна молода жінка могла уявляти цей момент і намагалася завжди бути гідною укласти й дотримуватися священних завітів та отримати обряди храму, готуючись до отримання благословень піднесення.

Коли ця пара стала на коліна біля священного олтаря, вони отримали

обіцяння, які перевищують смертне розуміння, і які будуть благословляти, зміцнювати й підтримувати їх на земному шляху. Це був один з тих моментів, коли світ зупинився і всі небеса раділи. Коли щойно одружена пара дивилася у великі дзеркала в кімнаті, нареченого запитали, що він бачить. Він відповів: “Усіх тих, хто пішов з життя до мене”. Тоді пара подивилася у велике дзеркало на протилежній стіні і наречена сказала зі сльозами на очах: “Я бачу всіх тих, хто прийде після нас”. Вона бачила свою майбутню сім'ю—своїх нащадків. Я знаю, що в той момент вона ще раз усвідомила, як важливо вірити в необхідність бути цнотливою й чесотною. Немає нічого прекраснішого, ніж бачити пару, яка, належним чином підготувавшись, стоїть на колінах біля храмового олтаря.

Роки вашого перебування в Товаристві молодих жінок підготують вас до храму. Там ви отримаєте благословення, на які маєте право як дорогоцінні дочки Бога. Ваш Небесний Батько любить вас і бажає, щоб ви були щасливими. Для цього потрібно “[йти] дорогами чесноти”¹ й “припа[дати] до [ваших] завітів”².

Молоді жінки, у світі, який все більше морально забруднюється,